

Nr 63.

Av herr Hällgren, om pension åt förre vägarbetaren O. B. Berglund.

Jämlikt Kungl. Maj:ts kungörelse den 22 juni 1944 (nr 502) med föreskrifter angående pensionering av vissa f. d. arbetare vid vägväsendet kan pension beviljas dels arbetare i statens tjänst, som före den 1 januari 1944 innehaft anställning hos vägdistrikt och som sedermera vunnit mera stadigvarande arbetaranställning vid vägförvaltning, dels hos vägdistrikt före ovannämnda dag anställd arbetare, som är född före den 1 januari 1884 samt kvarstått i anställning intill 1943 års utgång eller på grund av arbetsbrist permitterats av vägdistrikt under år 1943 och som sedermera ej vunnit arbetsanställning som nyss sagts. Pension må dock beviljas endast under förutsättning att arbetaren vid anställningens upphörande eller, i fråga om arbetare, som permitterats av vägdistrikt, vid tiden för permitteringen under en tid av sammanlagt minst 15 år, därav minst 12 år före fyllda 60 år, innehaft anställning i statens tjänst eller hos väghållningsdistrikt eller vägdistrikt eller ock hos entreprenör vid vägunderhållet och arbetet utgjort hans huvudsakliga sysselsättning och förvärvskälla.

Härutöver har Kungl. Maj:t, sedan riksdagen i skrivelse den 7 maj 1945 (nr 219) anmält sitt beslut i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående pension till vissa f. d. arbetare vid vägväsendet jämte i ämnet väckta motioner, i skrivelse den 8 juni 1945 till statens pensionsanstalt för kännedom och efter rättelse meddelat förordnande, att pension enligt Kungl. Maj:ts kungörelse av den 22 juni 1944 (nr 502) kan utgå jämväl till sådana f. d. arbetare vid vägväsendet, som ha en sammanlagd anställningstid av minst 15 år, varav mindre än 12 år före fyllda 60 år.

Med åberopande av förenämnda kungörelse inlämnade förutvarande arbetaren hos Ådalens övre vägdistrikt Olof Bernhard Berglund den 18 januari 1945 ansökan om pension. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ansåg sig emellertid icke kunna tillstyrka denna, enär Berglund dels icke efter fyllda 60 år vunnit mera stadigvarande anställning hos vägförvaltningen, dels icke uppnått 60 års ålder före den 1 januari 1944.

Närslutna åldersbetyg utvisar, att Berglund är född den 17 januari 1884 och således 62 år gammal. Enligt likaledes bifogad uppgift om anställningstiden har han under tiden 7 januari 1923—30 september 1940 varit anställd inom vägväsendet sammanlagt 15 år 5 månader 9 dagar och därvid gjort sig förtjänt av gott vitsord. Att han måste sluta år 1940 berodde på den i närslutna läkarutlåtande beskrivna höftskadan, som

hindrade honom att fortsätta med det tunga vägarbetet. Dessa ömmande omständigheter jämte hans sysselsättning under lång följd av år inom vägväsendet böra skäligen anses uppväga, att han icke vunnit mera stadigvarande anställning hos vägförvaltningen, ävensom den omständigheten, att han är född 17 dagar efter den i förenämnda kungörelse fastställda tidpunkten. Då han dessutom icke haft möjlighet att av sina låga arbetsinkomster lägga undan något för ålderdomen, synes han böra beredas pension eller understöd i någon form.

Enligt kungörelsen 1944: 502 uppgår den lägsta pensionen till förutvarande arbetare hos vägdistrikt till 708 kronor om året. Å denna pension utgå ej några rörliga tilläggsförmåner. Med hänsyn härtill synes pensionen i förutvarande fall skäligen böra fastställas till förslagsvis 708 kronor. Därest riksdagen skulle bifalla Kungl. Maj:ts förslag i proposition nr 5, att pension till vägarbetare skall höjas med 60 kronor, torde samma höjning böra ske av den nu ifrågasatta pensionen.

Åberopande det anförda hemställes,

att riksdagen må medgiva, att Berglund må från och med den 1 januari 1946 under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 708 kronor, varå tilläggsförmåner ej må utgå.

Stockholm den 17 januari 1946.

Elof Hällgren.

I motionen åberopade intyg ha överlämnats till vederbörande utskott.